

tíðindablaðið
sosialurin

Telefon 118 20
Argjavegur 26, 3800 Argir
Postsmoga 76, 3800 Tórshavn

Útgevari: P/f Sosialurin ©
Ábyrgdarblaðstjóri: Jan Müller
Fyrirskastjóri: Krisjan Dahl
Blaðfólk: Høgni Djurhuus
Randi Jacobsen
Tórfinn Smith
Ljósmyndari: Kalmar Lindenskov
Uppseting: P/f Sosialurin
Prent: P/f Pressan 1981

Vegamót — fíggarligt bakkast ella lønandi vinna?

UTTAN nakran sum helst iva, eru vit nú komin til eitt vegamót tá tað snýr seg um svartkjaft og spurningin um, hvørja kós, ið haldast skal framyvir til tess at gera svartkjaftavinnuna til tað lønandi alternativ.

Í KREPPUFARRANUM, ið stendur av tí støðu, farmaskipafloiti okkara er lendur í, er tað ivaleyst mangur, ið setir sær spurningin, um hvussu er áfært við okkara stóru og dýru svartkjaftaskipum. Er hetta lønandi vinna, er hetta nakað, sum uppá stutt sikt verður ein fíggarligur bakkabrestur ella er ein komin har til, at ein nú hevur fingið greiðar ábendingar um, á hvat borðið skal haldast?

RELATIVT stóra fíggarliga orkan hjá føroyingum seinastu árinu hevur gjørt, at iløgurnar í svartkjaft, svartkjaftaskip og leitanin eftir farbarum vegum at ganga, hava verið og eru stórar. Ein kann eisini seta sær spurningin, um ein ikki er farin yvir um ánnu eftir vatni, í hvørt fall í ein ávísan mun í ávísam færum!

TAD er sjálvandi lætt at vera eftirklókur og vísa á, at hetta og hatta átti ein ikki at havt gjørt iløgur í, men var ikki júst verandi støðan tann, ið miðjað varð ímóti, tá ið tað kemur til spurningin: hvørja leið eigur ein at halda nú — var tað ikki júst fyri at umganga at gera iløgur, í mátar og hættri, ið ein ikki skuldi satsa uppá, ið nettupp var ætlanin við teim ilögum, ið gjørdar eru í samband við svartkjaftavinnuna.

VIÐ vanligum ágrýtni hava føroyingar satsað rættiliga skjótt og rættiliga stórt og rættiliga altfevnandi. Tað eru gjørdar iløgur í dýr teknisk kompliserað risaskip, eitt ótal av maskinum eru keyptar og skiftar út og aðrar eru settar inn í leitingina eftir at finna á mál viðvíkjandi tí leið, ið framyvir skal gangast.

oddagrein

TAD er eingin ivi um, at tær royndir, ið higartil eru gjørdar, eru eitt trygt støði, tað ið disponerast skal framyvir. Tað, sum ein kann seta spurnartekin við — nú í hvussu er — er, um okkara væl-kenda lyndiseyðkenni, hetta at hugsa og handla kvantitativt, ikki hevur verið ein alt ov avgerandi faktorur í okkara satsing.

TAD hevur verið og verður tosað um, — eftir okkara tykki — órfmíluga stórar nøgdir, so stórar, at hetta mangan hevur tykt náttúrustríðugt. Tað hevur verið hugsað so kvantitativt at sjálvt tann ikki mannbari guli fiskakassin hevur verið púra gloymdur í svartkjaftsatsingini og úrslitið er at henda nøgdarpsykosa hevur borið í sær, at góðskan ikki hevur verið í lagi tá fiskurin er komin til ætlaða virking á landi. Tað eru ábendingar um, at ein — við støði í teimum royndum, ið fingnar eru til vega við at hava hugsað og handlað sera tekniskt kompliserað og sum áður nevnt sera kvantitativt — nú er komin til, at ein eigur at hugsa um at kunna føra til lands eina vøru, sum kann goymast á bufferlagri, eina vøru, sum heldur sín pris, feskleika og harvið gevur sín pris.

TAD, sum liggur fyri framman, eru einfaldar royndir, og ábendingarnar ein fær út av hesum royndum, vera so avgerandi, at ein nú kann siga, at annaðhvørt gerst svartkjafturin tað lønandi alternativ, ella verður niðurstøðan tann, at best er at lata henda svimja. Í hvørt fall tann partin sum í lötuni verður avskúmaður og síðan koyrdur til guano.

TAD er heilt einfalt nakað galið við okkara máta at handfara svartkjaftin uppá, tá ein partur av somu last kann bliva til dýrmetta vælsmakandi mannaføði, meðan hin — tann nógv størsti parturin — veður gjørdur til djóraføði fyri lítið og lætt.

jamú

tjak og meiningar

Viðmerking til renovationsmálið

IRF, sum við sakkønum ráðgevvum, hevur arbeitt í fleiri ár við rusk ella renovationsmálinum, heldur enn fast við støðu sína at byggja brennistøð í Leirvík, móti vilja borgaranna. Tað er ikki um byggiloyvið hjá IRF, sum skrivast skal um her, men heldur um at IRF má, eftir nú framkomnu upplýsingum, endurskoða alla ætlanina viðv. ruskspurninginum.

Vit vit hava hoyrt og lis-ið í málinum, so arbeidda fólk í grannalondum okkara við ætlanum um skiljing og har av endurnýtslu, kompost og fódur-framleiðslu úr burturkasti.

Ein spurningur, sum trokar seg á her hjá okkum, er, at sjálvt um vit fara undir eitt nú endurnýtslu, so hava vit ongan fremjandi idnað at koyra tað endurnýtta inn aftur í, og má sostatt endurnýtslan samskipast við afturskipanir í Danmark, tá ið teir einaferð eru komnir so langt. Endurnýtsla á landsbasis er tí ikki brúkar hjá okkum. Serfrøðingar meina, at vit kunnu

við einari miðvisari skiljing av burturkasti koma heilt uppá 95% endurnýtslu, og eru danir í holt við eina roynd, sum skal undirbyggja hetta tal. At vit, so við og við, kunnu fáa húsarhaldini at ganga við skiljing av ruski, er onki at ivast í, tí hetta letur seg væl gera í grannalondum okkars, so hvi ikki í Føroyum.

At vit kunnu hava ein munandi údrátt av burturkastinum, sum taðingarevni til verandi landbúnað, ber til at hugsa sær, og kunnu tøðini helst útvinnast fyri ein biligan penga. At biða við dýru byggingini hjá IRF ger onki, vit mugu hava eina umhugsanartíð, tá so nógv nýtt er komið fram í ljósmála. Skiljing av ruski vil verða ein nógv biligari postur fyri tað einkulta húsarhaldið, tá vit mugu rokna við, at húskið kemur at gjalda 1500 kr. árliga sum limagjald ella nýtargjald yvir komandi 10 árin við brenning, umframt byggi- og rakstrar útreiðslur við ætlaðu brennistøðini. Nakað av sam-

ingskostnaðinum við skiljiskipanini, vilja vit vinna aftur við at avseta tað endurvunna matarruskið og framleiðslu av taðingar evnum. Rakstrar sparing við skiljing mógvægis brenning minkar eisini um raksturinn í síðsta enda, og við skinsamligari ráðlegging frá fyrst til síðst, spariast eisini.

Ein miðsavingsrætt, við skiljing og framleiðslu fyri eyga, kundi verið soleiðis lögð til rættis, at fyrribils upphoppan av ruski bleiv innandura, og annars høvuðsinnsavning lögð til rættis nakað í tann stíl, sum IRF hevur ætlað hana.

Landspolitikarar áttu saman við serfrøðingum at farið at umhugsast ruskspurningin, so vit fáa ta skinsamastu og fyri húskið biligastu loysnina í renovationsmálinum, undankomin allari dalking av umhøvringum og við einari loysn, sum kundi vart og staðið seg framyvir, øllum landsins borgarum at gagni.

ih.

DANAIR svarar grein í Sosialinum

I Deres blad den 7/2-87 bringes der et indlæg om Danairs belyfning af Frørutten, og man kan få det indtryk, at undertegnede lægger ansvaret fra sig og endda kritiserer personalet i lufthavnen.

Dette har på ingen måde været hensigten. Når der kun kom et flyt til Frøerne, selv om vi havde fået at vide, at der var passagerer til to fly, var årsagen, at der den pågældende tirsdag ikke kunne skaffes besætningsmedlemmer, idet der om mandagen havde været så mange uregelmæssigheder i Danmark på grund af vejret, at tjenestetiden for de fleste piloter var udløbet.

Uden hensyn til hvilket selskab der flyver en given rute, og uden hensyn til hvem der er direktør for det pågældende selskab, vil det aldrig kunne undgås, at der opstår en situation, hvor der står flere passagerer, end der er

plads til i flyet. I en sådan situation er der egentlig kun 2 ting at gøre, man kan lade de personer, der står forrest i køen, komme med, eller man må forsøge at tale med nogle af passagererne, så man ikke afviser f.eks. en person, som skal til en vigtig lægebehandling. Dette er naturligvis ingen nem opgave, og personalet i lufthavnen udførte so altid, og derfor

også den nævnte dag, et godt og professionelt stykke arbejde.

Danair er tilfælde sit ansvar bevidst i forbindelse med betjeningen af et øsambund, hvor flyruten er livsnerven, og det er da også meget længe siden, at vi har været i den situation, at vi har måttet efterlade passagerer.

Gunnar Tietz, dir.

BUKSU

SNIKKARIN

Traðagøta 43, Postsmoga 2108, 165 Argir

POSTORDRAR AVGREIÐAST Á

TLF. 17850

BUSSLEIÐ 3 KOYRIR TIL DYRNAR